

Brexit... En nu?

De gevolgen van de Brexit zijn niet gering. Forse beurscorrecties en rentevoeten die wereldwijd nog lager gaan, wijzen op de ernst van het gebeuren.

De centrale banken worden de facto gedwongen hun politiek van goedkoop geld meer dan ooit verder te zetten. Waar de Amerikaanse centrale bank koud en warm blaast over haar rentewijzigingen, zien we dat de marktactoren de kans op een renteverlaging in de VS vandaag hoger inschatten dan een rentestijging voor de komende maanden. **Momenteel is de markt echter bijna uitsluitend gericht op de gevolgen van de brexit en kijkt ze niet naar de fundamentele prestaties van de Amerikaanse economie. Wanneer het stof wat gaat liggen, kan dat natuurlijk terug wijzigen.**

Dichter bij huis deed Mario Draghi, voorzitter van de Europese Centrale Bank, onmiddellijk na de brexit een oproep tot internationale coördinatie van het rentebeleid en het bewaken van de coherentie ervan. Volgens hem is dit de beste en snelste manier om het deflatiespook wereldwijd te bestrijden en met de minste schade tussen de verschillende landen (bv. de negatieve gevolgen van een muntontwaarding in het éne land, die een ander land in de problemen brengen ten gevolge van zijn muntstijging).

De gevolgen van de recente gebeurtenissen laten zich raden. Hopen op een stijging van de rentevoeten in de nabije toekomst is ijdele hoop. Alleen al de vlucht naar veiligheid door de brexit deed de rentevoeten wereldwijd verder dalen. Hoeveel weken of maanden zal het nog duren vooraleer de Duitse schatkist gratis geld kan lenen op 30 jaar? Maar niet alleen de brexit duwt de rente lager. Ook het verder en voortdurend aankopen van staats- en bedrijfsobligaties door de centrale banken wereldwijd duwt de rente neerwaarts, zeker in een omgeving van beperkte marktliquïditeit.

Veel rentecurves worden stilaan heel vlak (het verschil tussen de kortetermijn- en de langetermijnrente dat richting 0 gaat). Dit heeft als gevolg dat de grootste impact op de groei door het opkopen van obligaties (en het meteen verlagen van de rente) wellicht achter de rug is. Hopelijk dragen de nationale overheden vanaf nu hun steentje bij om de groei aan te zwengelen (bv. via infrastructuurwerken). Zulke groei-impulsen zijn meer dan welkom, zeker in deze onzekere tijden, waarin bedrijven en consumenten heel voorzichtig omgaan met hun investeringsplannen en uitgaven.

Met het risico onszelf te herhalen, denken we dat de enige manier om de komende jaren rendement te halen er toch in bestaat risicovolle activa op te nemen in de portefeuille. Op korte termijn zijn we voorzichtig en onderwegen we aandelen in onze portefeuilles. Wie nog geen aandelen heeft, kan van deze storm profiteren om eerste posities in te nemen. Ondertussen zien we de beurzen lichtjes herstellen van de zware dreun.

Voor wie voldoende aandelen in portefeuille heeft: weet dat we nog steeds koper zijn van hoogrentend papier met een bescherming tegen een forse koersval (Lock-fonds), van obligaties uit de groeilanden, maar ook van vreemde munten, zoals de Noorse kroon of de Nieuw-Zeelandse dollar.

Jan Vergote - Head of Investment Strategy
Belfius Bank & Verzekeringen